Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 1. februára 2017 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Postup pri informovaní v oblasti technických noriem a predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti — Smernice 83/189/EHS a 98/34/ES — Návrh technického predpisu — Oznamovanie Európskej komisii — Povinnosti členských štátov — Porušenie — Dôsledky“

Vo veci C-144/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Okresný súd Setúbal, Portugalsko) z 2. februára 2016 a doručený Súdnemu dvoru 14. marca 2016, ktorý súvisí s konaním:

Município de Palmela

proti

Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda komory E. Regan, sudcovia A. Arabadžiev a S. Rodin (spravodajca),

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes a M. Figueiredo, splnomocnení zástupcovia,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, ako aj T. Müller, splnomocnení zástupcovia,

— holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a C. S. Schillemans, splnomocnené zástupkyne,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Braga da Cruz a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: portugalčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 8 ods. 1 smernice Rady 83/189/EHS z 28. marca 1983, ktorou sa ustanovuje postup poskytovania informácií v oblasti technických noriem a predpisov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 109, 1983, s. 8), zmenenej a doplnenej Aktom o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. ES C 241, 1994, s. 21, a Ú. v. ES L 1, 1995, s. 1) (ďalej len „smernica 83/189“), ako aj článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, 1998, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8) (ďalej len „smernica 98/34“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Município de Palmela (mesto Palmela, Portugalsko) a Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações [Úrad pre hospodársku bezpečnosť a bezpečnosť potravín (ASAE), Portugalsko], ktorý sa týka pokuty uloženej mestu Palmela z dôvodu porušenia pravidiel týkajúcich sa bezpečnostných požiadaviek, ktoré sa musia dodržiavať pri umiestňovaní, zriaďovaní, navrhovaní a funkčnom usporadúvaní ihrísk a oddychových plôch, ako aj príslušného vybavenia a povrchu.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 83/189

3 Článok 1 smernice 83/189 znie:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1) ‚výrobok‘ je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok vrátane rybích výrobkov;

2) ‚technická špecifikácia‘ je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

…

3) ‚iné požiadavky‘ sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životný cyklus výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho uvedenie na trh;

…

9) ‚technický predpis': technické špecifikácie a iné požiadavky vrátane príslušných správnych predpisov, ktorých dodržiavanie je v súvislosti so zavedením výrobku na trh alebo jeho používaním v členskom štáte alebo jeho väčšej časti *de iure* alebo *de facto* povinné; okrem prípadov umožnených na základe článku 10 sem patria aj zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, uvedenie na trh alebo používanie výrobkov;

…

10) ‚návrh technického predpisu' je znenie technickej špecifikácie alebo inej požiadavky vrátane správnych opatrení, formulovaných s cieľom uzákoňovania alebo dosiahnutia uzákonenia návrhu technického predpisu ako technického predpisu, pričom znenie je v štádiu prípravy a je v ňom ešte možné vykonať podstatné zmeny.

…" *[neoficiálny preklad]*

4 Článok 8 ods. 1 tejto smernice stanovoval:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov, okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme. Členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu.

Ak to bude potrebné a ak sa tak neurobilo už pri predbežnom oznámení, členské štátu budú súčasne oznamovať aj znenie základných zákonných alebo právnych ustanovení, ktoré sa predmetnej veci priamym a zásadným spôsobom týkajú, a ich znalosť bude potrebná na posúdenie dosahu návrhu technického predpisu.

Členské štáty budú oznamovať opätovne znenie návrhov za horeuvedených podmienok v prípadoch, keď v nich vykonajú také zásahy, ktoré budú mať za následok významnú zmenu ich pôsobnosti, skrátenie časového plánu, pôvodne predpokladaného na ich implementáciu, a pridanie nových alebo sprísnenie už existujúcich špecifikácií alebo požiadaviek.

…" *[neoficiálny preklad]*

Smernica 98/34

5 Smernica 98/34, ktorá zrušila smernicu 83/189, vo svojom článku 1 uvádzala:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1) ‚výrobok' je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok vrátane rybích výrobkov;

2) ‚služba' je každá služba poskytovaná informačnou spoločnosťou, to jest každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb.

…

3) ‚technická špecifikácia' je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

…

4) ‚iné požiadavky' sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť [životný cyklus – *neoficiálny preklad*] výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*];

5) ‚pravidlá, vzťahujúce sa na služby' sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle bodu 2, najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa špecificky služieb tak, ako sú definované v tomto bode.

…

11) ‚technický predpis' sú technické špecifikácie a ďalšie [iné – *neoficiálny preklad*] požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja [uvedenia na trh – *neoficiálny preklad*], poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj [uvedenie na trh – *neoficiálny preklad*] alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

…"

6 Článok 8 ods. 1 tejto smernice má toto znenie:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov; okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme. Členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu.

Ak to bude potrebné a ak sa tak neurobilo už pri predbežnom oznámení, členské štáty budú súčasne oznamovať aj znenie základných zákonných alebo právnych ustanovení, ktoré sa predmetnej veci priamym a zásadným spôsobom týkajú, a ich znalosť bude potrebná na posúdenie dopadu návrhu technického predpisu.

Členské štáty budú oznamovať opätovne znenie návrhov za hore uvedených podmienok v prípadoch, keď v nich vykonajú také zásahy, ktoré budú mať za následok významnú zmenu ich pôsobnosti, skrátenie časového plánu, pôvodne predpokladaného pre ich implementáciu, a pridanie nových alebo sprísnenie už existujúcich špecifikácií alebo požiadaviek.

…"

Portugalské právo

7 Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (nariadenie, ktorým sa stanovujú bezpečnostné požiadavky, ktoré sa musia dodržiavať pri umiestňovaní, zriaďovaní, navrhovaní a funkčnom usporadúvaní ihrísk a oddychových plôch, príslušného vybavenia a povrchu), pripojené k Decreto-Lei nº 379/97 (zákonný dekrét č. 379/97) z 27. decembra 1997 (ďalej len „nariadenie EJR“), vo svojom článku 13 s názvom „Vhodné informácie“ uvádzalo:

„Na ihriskách a oddychových plochách musia byť viditeľne a čitateľne uvedené na viacerých miestach tieto informácie:

a) názov a telefónne číslo subjektu zodpovedného za ihrisko a oddychovú plochu a subjekt poverený kontrolou;

b) umiestnenie najbližšieho telefónu;

c) adresa a telefónne číslo lekárskej služby prvej pomoci alebo inej najbližšej záchrannej služby;

d) vnútroštátne číslo prvej pomoci.“

8 Článok 16 ods. 1 a 2 nariadenia EJR s názvom „Súlad s bezpečnostnými požiadavkami“ uvádzal:

„1. – Súlad s bezpečnostnými požiadavkami bude preukázaný výrobcom alebo jeho mandatárom, alebo dovozcom so sídlom v Európskej únii tak, že na vybavení a jeho balení sa viditeľne, čitateľne a neodstrániteľne uvedie poznámka ‚Vyhovuje bezpečnostným požiadavkám‘.

2 – Výrobca alebo jeho mandatár, alebo dovozca vybavenia určeného pre ihriská a oddychové plochy, so sídlom v Európskej únii, musí tiež viditeľne, čitateľne a neodstrániteľne uviesť:

a) na vybavení a jeho obale:
   i) svoj názov, obchodné meno alebo ochrannú známku, adresu, odkaz na model a rok výroby;
   ii) vekový priemer používateľov, ktorým je vybavenie určené;
   iii) maximálny počet súčasne prítomných používateľov;

b) na vybavení informácie potrebné na predchádzanie rizík spojených s jeho používaním.

…“

9 Decreto-Lei nº 119/2009 (zákonný dekrét č. 119/2009) z 19. mája 2009 zmenil a doplnil nariadenie EJR, najmä jeho články 13 a 16.

10 Článok 13 nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009 znie:

„Na ihriskách a oddychových plochách musia byť na viacerých miestach viditeľne a čitateľne uvedené tieto informácie:

a) názov a telefónne číslo subjektu zodpovedného za ihrisko a oddychovú plochu a subjekt poverený kontrolou;

b) maximálna kapacita ihriska a oddychovej plochy;

c) umiestnenie najbližšieho telefónu;

d) adresa a telefónne číslo lekárskej služby prvej pomoci alebo inej najbližšej záchrannej služby;

e) vnútroštátne číslo prvej pomoci.“

11 Článok 16 ods. 2 nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009 stanovuje:

„Výrobca alebo jeho mandatár, alebo dovozca vybavenia určeného pre ihriská a oddychové plochy, so sídlom v Európskej únii, musí tiež viditeľne, čitateľne a neodstrániteľne uviesť:

a) na vybavení a jeho obale:
   i) svoj názov, obchodné meno alebo ochrannú známku, adresu, odkaz na model a rok výroby;
   ii) vekový priemer používateľov, ktorým je vybavenie určené;
   iii) číslo a dátum uplatniteľnej technickej normy;
   iv) maximálny počet súčasne prítomných používateľov;
   v) minimálnu a maximálnu výšku detí;

b) na vybavení informácie potrebné na predchádzanie rizík spojených s jeho používaním.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Dňa 25. novembra 2010 vyhotovila ASAE zápisnicu, z ktorej vyplýva, že Município de Palmela sa dopustilo deliktov upravených a sankcionovaných v nariadení EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009.

13 Vo svojich pripomienkach na obranu predložených 2. marca 2011 mesto Palmela uviedlo najmä, že delikty, ktoré sa mu vytýkajú, mu nemožno pripisovať, pretože predpisy, ktoré mali byť údajne porušené, boli nejasné. Subsidiárne, vzhľadom na nízku mieru závažnosti týchto deliktov uvedené mesto zdôrazňovalo, že na sankcionovanie uvedených deliktov postačovalo jednoduché upozornenie.

14 Dňa 23. októbra 2013 bolo mestu Palmela doručené rozhodnutie ASAE, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 15 500 eur, zvýšená o 100 eur ako trovy konania. Dňa 14. novembra 2013 mesto Palmela podalo žalobu proti tomuto rozhodnutiu.

15 Rozsudkom z 3. apríla 2014 Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Okresný súd Setúbal, Portugalsko) rozhodol, že ustanovenia článku 13 písm. b) a článku 16 ods. 1 a 2 nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009 sú neuplatniteľné, a v nadväznosti na to zrušil napadnuté rozhodnutie pre nedostatočné odôvodnenie a rozpor medzi odôvodnením a výrokom rozhodnutia. Dňa 30. januára 2016 bolo mestu Palmela doručené nové rozhodnutie, ktorým mu bola uložená pokuta vo výške 10 000 eur, zvýšená o 100 eur ako trovy konania.

16 Mesto Palmela podalo proti tomuto novému rozhodnutiu žalobu na vnútroštátny súd, pričom tomuto súdu navrhlo, aby Súdnemu dvoru predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa dôsledkov porušenia povinnosti oznámenia technických predpisov zavedenej smernicou 98/34.

17 Vnútroštátny súd poznamenáva, že členské štáty podľa tejto smernice podliehajú povinnosti oznámiť technické predpisy a ich neskoršie zmeny, ako aj znenie základných zákonných alebo právnych ustanovení, ktoré sa ich priamym a zásadným spôsobom týkajú. Vychádzajúc z predpokladu založeného na vnútroštátnej judikatúre, že článok 13 písm. b) a článok 16 ods. 1 a 2 nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009 predstavujú technické predpisy, sa uvedený súd pýta Súdneho dvora na dôsledky porušenia povinnosti oznámiť uvedené predpisy Komisii.

18 Okrem toho tento súd kladie otázku, či je porušenie tejto povinnosti sankcionované neuplatniteľnosťou iba týchto samotných predpisov, alebo neuplatniteľnosťou celého textu, do ktorého patria.

19 Za týchto podmienok Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Okresný súd Setúbal) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má vnútroštátny súd rozhodnúť o úplnej neuplatniteľnosti vnútroštátneho právneho predpisu, ktorým sa zavádzajú technické normy a ktorý v rozpore s ustanoveniami smernice 98/34 nebol oznámený Európskej komisii, alebo obmedziť rozhodnutie o neuplatniteľnosti na nové technické predpisy zavedené týmto vnútroštátnym právnym predpisom? Alebo

2. treba konštatovať úplnú neuplatniteľnosť vnútroštátneho právneho predpisu, ktorým sa zavádzajú technické normy a ktorý v rozpore s ustanoveniami smernice 98/34 nebol oznámený Európskej komisii, alebo sa má rozhodnutie o neuplatniteľnosti obmedziť na nové technické predpisy zavedené týmto vnútroštátnym právnym predpisom?

3. Sú neuplatniteľné všetky technické normy, ktoré sa nachádzajú v nariadení EJR, alebo len technické normy, ktoré boli zmenené alebo doplnené, alebo zavedené zákonným dekrétom č. 119/2009?“

O prejudiciálnych otázkach

20 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, zakotveného v článku 267 ZFEÚ, prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie vo veci, o ktorej vnútroštátny súd rozhoduje. V tomto smere Súdnemu dvoru prípadne prináleží právo preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené (rozsudok z 28. apríla 2016, Oniors Bio, C-233/15, EU:C:2016:305, bod 30 a citovaná judikatúra). Navyše Súdny dvor môže vziať do úvahy aj ustanovenia práva Únie, na ktoré sa vnútroštátny súd v znení svojej otázky neodvolával (uznesenie zo 14. júla 2016, BASF, C-456/15, neuverejnené, EU:C:2016:567, bod 15 a citovaná judikatúra).

21 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či v prípade, ak vnútroštátne ustanovenia, ako je článok 13 písm. b), ako aj článok 16 ods. 1 a 2 nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009 predstavujú technické predpisy v zmysle smerníc 83/189 a 98/34, sa článok 8 ods. 1 smernice 83/189 a článok 8 ods. 1 smernice 98/34 majú vykladať v tom zmysle, že sankcia nemožnosti dovolávať sa neoznámených technických predpisov sa vzťahuje len na uvedené predpisy, alebo tak, že sa vzťahuje na celú právnu úpravu, v ktorej sú uvedené.

22 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že zákonný dekrét č. 119/2009 zmenil článok 13 písm. b), ako aj článok 16 ods. 2 nariadenia EJR, pričom však ponechal nezmenený článok 16 ods. 1 tohto nariadenia. Vnútroštátny súd vychádza z predpokladu, že uvedené vnútroštátne pravidlá predstavujú technické predpisy.

23 Pokiaľ ide o článok 16 ods. 1 a 2 nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009, treba podobne, ako to urobil vnútroštátny súd, konštatovať, že tento článok skutočne predstavuje technický predpis v zmysle smerníc 83/189 a 98/34, keďže toto ustanovenie stanovuje požiadavky uložené na výrobok z dôvodov ochrany spotrebiteľov, ktoré sa týkajú jeho životného cyklu po jeho uvedení na trh, a ktoré významne vplývajú na zloženie výrobku a na jeho uvedenie na trh. Preto toto ustanovenie patrí do kategórie „iné požiadavky“ v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 83/189, ako aj článku 1 bodu 4 smernice 98/34.

24 Treba preskúmať, či rovnaký záver možno vyvodzovať, pokiaľ ide o článok 13 písm. b) nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009, keďže tento zákonný dekrét bol prijatý k dátumu, keď už smernica 98/34 bola účinná.

25 V tomto kontexte treba pripomenúť, že pojem „technický predpis“ sa vzťahuje na štyri kategórie opatrení, ktorými sú, po prvé „technická špecifikácia“ v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 98/34, po druhé „iné požiadavky“, tak ako sú definované v článku 1 bode 4 tejto smernice, po tretie „pravidlá vzťahujúce sa na služby“, uvedené v článku 1 bode 5 uvedenej smernice, a po štvrté „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, uvedenie na trh alebo používanie výrobku, alebo zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby“ v zmysle článku 1 bodu 11 tej istej smernice (rozsudok zo 4. februára 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 70).

26 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že pojem „technická špecifikácia“ predpokladá, že vnútroštátne opatrenie sa nevyhnutne týka výrobku, alebo jeho balenia ako takých, a teda stanovuje požadované charakteristiky výrobku. Naopak, keď vnútroštátne opatrenie upravuje podmienky založenia podnikov, akými sú ustanovenia, ktoré podmieňujú výkon nejakej odbornej činnosti, ako závislé od predošlého povolenia, tieto podmienky nie sú technickým predpisom (rozsudok z 13. októbra 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 19, ako aj citovaná judikatúra).

27 Po druhé na to, aby mohlo byť kvalifikované ako „iná požiadavka“ v zmysle článku 1 bodu 4 smernice 98/34, vnútroštátne opatrenie musí predstavovať „podmienku“, ktorá môže mať významný vplyv na zloženie, povahu výrobku, alebo na jeho uvedenie na trh. Treba však overiť, či také opatrenie treba kvalifikovať ako „podmienku“ týkajúcu sa používania predmetného výrobku, alebo naopak, ide o vnútroštátne opatrenie, ktoré patrí do kategórie technických predpisov uvedených v článku 1 bode 11 tejto smernice. Zaradenie do jednej alebo druhej z týchto dvoch kategórií technických predpisov závisí od dosahu zákazu, ktorý toto opatrenie zavádza (rozsudok z 13. októbra 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 20, ako aj citovaná judikatúra).

28 Po tretie pojem „pravidlá, vzťahujúce sa na služby“ uvedený v článku 1 bode 5 smernice 98/34 sa vzťahuje výlučne na predpisy týkajúce sa služieb informačnej spoločnosti, teda služieb poskytovaných na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. októbra 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 21, ako aj citovanú judikatúru).

29 V prejednávanej veci sa článkom 13 písm. b) nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009 stalo vyvesenie informácií o maximálnej kapacite ihriska a oddychovej plochy na viacerých miestach týchto priestorov povinným.

30 Na úvod treba konštatovať, že také ustanovenie nepatrí do kategórie technických špecifikácií v zmysle článku 1 bodu 3 smernice 98/34, keďže je nesporné, že ustanovenia, ktoré stanovujú všeobecné požiadavky a ciele v oblasti bezpečnosti a ochrany bez toho, aby nevyhnutne odkazovali na samotný výrobok alebo jeho obal, a teda bez toho, aby určovali znaky tohto výrobku, nepredstavujú technické špecifikácie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júna 2011, Intercommunale Intermosane et Fédération de l’industrie et du gaz, C-361/10, EU:C:2011:382, body 17 a 18).

31 V nadväznosti na to uvedené ustanovenie nepatrí ani do kategórie pravidiel vzťahujúcich sa na služby, uvedenej v článku 1 bode 5 smernice 98/34, keďže sa netýka služieb informačnej spoločnosti v zmysle článku 1 bodu 2 tejto smernice.

32 Nakoniec, na účely určenia, či prípadne vnútroštátne ustanovenie, ako je článok 13 písm. b) nariadenia EJR v znení zákonného dekrétu č. 119/2009, patrí pod článok 1 bod 4 smernice 98/34 alebo článok 1 bod 11 tejto smernice, treba overiť, či tento článok môže mať významný vplyv na zloženie, povahu alebo na uvedenie predmetného výrobku, v danom prípade vybavenia pre ihriská a oddychové plochy, na trh, a to ako „podmienka“ týkajúca sa používania predmetných výrobkov, alebo či patrí do kategórie zákazov uvedených v článku 1 bode 11 predmetnej smernice.

33 Na jednej strane je nesporné, že ustanovenie, ako je ustanovenie sporné vo veci samej, nepredstavuje vzhľadom na všeobecnú povahu požiadaviek, ktoré zavádza, „inú požiadavku“ v zmysle článku 1 bodu 4 smernice 98/34 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. júna 2011, Intercommunale Intermosane et Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, EU:C:2011:382, bod 21). Na druhej strane toto ustanovenie neobsahuje zákazy, ktoré by mohli patriť do kategórie zákazov uvedených v článku 1 bode 11 uvedenej smernice.

34 Za týchto okolností treba konštatovať, že ustanovenie, ako je článok 13 písm. b) nariadenia ERJ v znení zákonného dekrétu č. 119/2009, nepredstavuje technický predpis v zmysle smernice 98/34.

35 Pokiaľ ide o sankciu nemožnosti dovolávať sa technických predpisov, ktoré neboli oznámené Komisii, treba najprv pripomenúť, že článok 8 ods. 1 smernice 83/189 stanovuje povinnosť členských štátov oznámiť Komisii akýkoľvek návrh technických predpisov a že táto povinnosť bola prebraná do článku 8 ods. 1 smernice 98/34.

36 Porušenie tejto povinnosti sa okrem toho sankcionuje neuplatniteľnosťou technických predpisov, ktoré neboli oznámené (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o smernicu 83/189, rozsudok z 30. apríla 1996, CIA Security International, C-194/94, EU:C:1996:172, bod 54, ako aj, pokiaľ ide o smernicu 98/34, rozsudok zo 4. februára 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 67 a citovanú judikatúru).

37 Pokiaľ ide o rozsah takej sankcie, hoci článok 8 ods. 1 smernice 83/189 a článok 8 ods. 1 smernice 98/34 vyžadujú, aby bol Komisii oznámený celý návrh zákona obsahujúceho technické predpisy, neuplatniteľnosť, ktorá vyplýva z nesplnenia tejto povinnosti, sa vzťahuje nie na všetky ustanovenia takéhoto zákona, ale iba na technické predpisy, ktoré sú v ňom uvedené (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. februára 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 68).

38 Za týchto okolností treba na položené otázky odpovedať, že článok 8 ods. 1 smernice 83/189 a článok 8 ods. 1 smernice 98/34 sa majú vykladať v tom zmysle, že sankcia nemožnosti dovolávať sa neoznámeného technického predpisu, ako je článok 16 ods. 1 a 2 nariadenia ERJ v znení zákonného dekrétu č. 119/2009, sa vzťahuje len na uvedený technický predpis a nie na celú právnu úpravu, v ktorej sa tento predpis uvádza.

O trovách

39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 8 ods. 1 smernice Rady 83/189/EHS z 28. marca 1983, ktorou sa ustanovuje postup poskytovania informácií v oblasti technických noriem a predpisov [*neoficiálny preklad*], zmenenej a doplnenej Aktom o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, a článok 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, sa majú vykladať v tom zmysle, že sankcia nemožnosti dovolávať sa neoznámeného technického predpisu, ako je článok 16 ods. 1 a 2 Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento

e superfícies de impacto (nariadenie, ktorým sa stanovujú bezpečnostné požiadavky, ktoré sa musia dodržiavať pri umiestňovaní, zriaďovaní, navrhovaní a funkčnom usporadúvaní ihrísk a oddychových plôch, príslušného vybavenia a povrchu), pripojeného k Decreto-Lei nº 379/97 (zákonný dekrét č. 379/97) z 27. decembra 1997 v znení Decreto-Lei nº 119/2009 (zákonný dekrét č. 119/2009) z 19. mája 2009, sa vzťahuje len na uvedený technický predpis a nie na celú právnu úpravu, v ktorej sa tento predpis uvádza.

Podpisy